

Med Hensyn til Opstillingen af de 30 Folketingskandidater sagde det ærede Medlem, at det kunde man sagtens komme ud over. Det ærede Medlem indrømmede for øvrigt, at det vilde blive Partibestyrrelserne — som jeg sagde, første Gang jeg havde Ordet —, som fik den afgørende Indflydelse og, jeg kan godt sige, alene kom til at afgøre, hvem der skulde opstilles. Men det gjorde heller ikke noget, sagde det ærede Medlem, for det kunde være meget fornuftigt. Det kan man maaske sige. Jeg mener i alt Fald, at det er det fornuftigste, at Vælgerne afgøre det og ikke lade Partibestyrrelsen derom. Derom ere vi altsaa ikke enige. Men saa sagde det ærede Medlem, at det ogsaa nu kun var faa Tilfælde, hvor det var Vælgerne, der afgjorde, hvem der nu skulde være Kandidat. Jeg ved ikke, hvordan det ærede Medlem og hans Parti have det, om det er Hovedbestyrrelsen i København, der bestemmer det, men hos Venstre, hos os, er det Vælgerne, der bestemme det. (Afbrydelse: Det er det ogsaa hos os!) Det glæder mig, men jeg er nu ikke saa sikker paa det. Hos os sammenkaldes Vælgerne og bestemmer, hvem de ville have til Kandidat.

Hermed skal jeg slutte, idet jeg tror at have imødegaaet de fremkomne Udtalelser.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Jeg antager, at ærede Medlemmer ligesom jeg gerne ville have en Afslutning, og jeg skal derfor indskrænke mig til overfor det ærede Medlem fra Kalundborgs (Rode) Spørgsmaal, om jeg kunde gaa med til en Ændring angaaende det frie Omvalg i en noget modificeret Form, at svare for at gøre det kort: Nej, og begrundede dette Nej med, at selvfølgelig vil en Modifikation i den antydede Retning gøre mine Betæneligheder mindre, men de ere dog til Stede i nogen Grad, saa længe vi i det hele taget give Plads for at opstille ganske vist ikke saa mange Kandidater, som naar man har frit Valg, men dog mange Kandidater. Jeg kan derfor ikke gaa ind paa den modificerede Form, som jeg godt kender baade fra i Fjor og fra det ærede Medlems og hans Partifællers Ændringsforslag i Udvalget. Noget andet er, om Rigsdagen skulde enes om dette, saa skal jeg selvfølgelig ikke modsætte mig det, men jeg forstod det ærede Medlems Spørgsmaal saaledes, at jeg skulde give det min Tilslutning, og dertil vil jeg, for at komme kort ud over det, sige Nej.

Rode: Den højtærede Indenrigsminister erklærede nu, at han kunde heller ikke være med til et frit Omvalg, hvor Antallet af Kandidater var noget modificeret. Men Spørgsmaalet har for os i Udvalget ogsaa foreligget paa en noget anden Maade, og jeg skal omtale det i nogle Bemærkninger til den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører hævdede atter Nødvendigheden af, at der var Flertal ved den endelige Afstemning. Vel, siger jeg, lad os saa gaa ind paa dette, at der skal være Flertal ved det endelige Valg, men det kan opnaas, baade naar de 2 Kandidater, der stille sig, ere dem, der ved den første Omgang have det højeste og næsthøjeste Stemmetal, og naar det bliver 2 andre Kandidater, der stille sig ved Omvalget. Ganske vist siger den ærede Ordfører, at det skal være de 2, der have det højeste Stemmetal første Gang, men han begrundede det ikke, han har overhovedet ikke andet derom at sige, end at han mener, at saadan bør det være. Men det er logisk urigtigt, at det bør være saaledes. Der kan tænkes et Valg, hvor 4 Kandidater i første Omgang faa omtrent samme Antal Stemmer, men de, der faa det trediehøjeste og fjerdehøjeste Stemmental, kunne staa hinanden ret nær, saaledes at, saafremt de ikke vare stillede op i første Omgang, vilde en Fælleskandidat for de 2 Partier have faaet det højeste Stemmental. Den Valgmetode, som det ærede Medlem taler for, vil derfor tvinge disse Partier til allerede i første Omgang at slutte sig sammen. Den vil forhindre dem i at tælle deres Stemmer og i at virke som selvstændige Vælgere i første Omgang. Og det maa dog være vor Hensigt, naar vi gennemføre en ny Ordning, at stille Vælgerne saa frit som muligt. Altsaa siger jeg, hvorfor kunne vi ikke finde en Valgmaade, hvor vi enes om, at der i anden Omgang skal være Valg kun mellem to, men hvor vi ikke sige, at det absolut skal være dem der have faaet højest og næsthøjest Antal Stemmer, der stille sig, men hvor vi give Kandidaterne Ret til at stille sig i bestemt Rækkefølge saaledes, at først spørges den, der har det højeste Stemmental — han har først Ret til at stille sig — derefter den med det næsthøjeste, som derefter har Ret til at stille sig, og saa fremdeles. Derved vil der være en Mulighed for at stille Vælgerne noget mere frit end under det absolut bundne Omvalg, som de Herre forfægte. Den højtærede Indenrigsminister har svaret, at han ikke vilde kunne